

บันทึก

เรื่อง ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาตีความการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

ตามหนังสือของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ ๖๓๗๒/๒๕๐๖ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๐๖ แจ้งเรื่องกระทรวงสาธารณสุขได้หารือมาว่า ได้มีเอกชนยื่นคำร้องตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๐๔ ขอตั้งสถานพยาบาลเพื่อรักษาผู้ป่วยเฉพาะโรคติดยาเสพติดให้โทษ กระทรวงสาธารณสุขเห็นว่าแม้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะและพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๐๔ จะมีได้แต่สิทธิเอกชนในการจัดตั้งสถานพยาบาลบำบัดผู้ติดยาเสพติดให้โทษก็ตาม แต่พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พระพุทธศักราช ๒๔๖๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๔ ได้บัญญัติให้อำนาจรัฐมนตรีจัดตั้งสถานพยาบาลและสถานพักฟื้นสำหรับผู้ติดยาเสพติดให้โทษตลอดจนวางระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยการรักษาฯ ทั้งนี้ เพื่อความมุ่งหมายที่จะให้การบำบัดรักษาได้ผลดีและเป็นไปตามหลักวิชา และได้บัญญัติให้ยกเว้นโทษแก่ผู้สมัครใจเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลและสถานพักฟื้นที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ หรือที่รัฐบาลตั้งขึ้นอีกด้วย ส่วนสถานพยาบาลของเอกชน โดยที่มีได้มีบทบัญญัติไว้ จึงไม่น่าที่จะอนุญาตให้เอกชนจัดตั้งสถานพยาบาลเพื่อรักษาผู้ป่วยเฉพาะโรคติดยาเสพติดให้โทษขึ้นได้ แต่โดยที่เรื่องนี้เป็นปัญหาทางกฎหมายจึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นว่า เอกชนซึ่งมีคุณสมบัติที่จะตั้งสถานพยาบาลได้ตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๐๔ จะตั้งสถานพยาบาลเพื่อรักษาผู้ป่วยเฉพาะโรคติดยาเสพติดให้โทษได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๒) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวแล้วมีความเห็นว่า การที่เอกชนจะขออนุญาตตั้งหรือดำเนินการสถานพยาบาลตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๐๔ นั้น จะมีความประสงค์ในการรักษาพยาบาลผู้ป่วยทั่วๆ ไป หรือผู้ป่วยเฉพาะโรคติดยาเสพติดให้โทษหรือโรคอื่นใดก็ตาม ถ้าเอกชนผู้ขออนุญาตได้ปฏิบัติตามให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาลฯ กล่าวคือ ได้ยื่นคำขอตามแบบและวิธีการที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗ และปรากฏว่า ผู้ขออนุญาตมีคุณสมบัติครบถ้วนและสถานพยาบาลที่จะขอตั้งขึ้นหรือดำเนินการนั้นมีลักษณะและเป็นไปโดยถูกต้องตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘ และมาตรา ๙ แล้ว ผู้อนุญาตที่มีอำนาจออกใบอนุญาตจะต้องพิจารณาอนุญาตให้ผู้นั้นจัดตั้งหรือดำเนินการสถานพยาบาลนั้นตามที่ขอได้ ทั้งนี้ เพราะบทบัญญัติของมาตรา ๘ และมาตรา ๙ เป็นเพียงบทบัญญัติที่กำหนดคุณสมบัติของผู้ขออนุญาตและเงื่อนไขเกี่ยวกับสถานพยาบาลเท่านั้น เมื่อผู้ขออนุญาตมีคุณสมบัติครบถ้วนและสถานพยาบาลอยู่ในหลักเกณฑ์ที่

พึงอนุญาตตามที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว ผู้มีหน้าที่พิจารณาอนุญาตก็ต้องอนุญาต เพราะกฎหมายหาได้บัญญัติให้มีการใช้ดุลพินิจในการอนุญาตหรือไม่อนุญาตได้แต่อย่างใดไม่ การที่กระทรวงสาธารณสุขไม่ประสงค์จะอนุญาตให้เอกชนตั้งสถานพยาบาลสำหรับรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษโดยเห็นว่าความในมาตรา ๒๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พระพุทธศักราช ๒๔๖๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๔ ที่ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจัดตั้งสถานพยาบาลและสถานพักฟื้นสำหรับผู้ติดยาเสพติดให้โทษ ตลอดจนการวางระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการรักษา และความในมาตรา ๒๒ ตี ที่กำหนดให้ยกเว้นโทษแก่ผู้สมัครใจเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลและสถานพักฟื้นที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขหรือรัฐบาลตั้งขึ้นเพื่อเหตุผลที่แสดงว่าการจัดตั้งสถานพยาบาลสำหรับรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษควรเป็นเรื่องของทางราชการแต่ฝ่ายเดียวนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่าไม่มีเหตุผลที่จะอ้างเช่นนั้นได้ เพราะความในพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษดังกล่าว ไม่มีข้อใดที่จะพึงถือได้ว่ามุ่งหมายจะให้กระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้รักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษแต่ฝ่ายเดียวหรือว่ามุ่งหมายจะห้ามมิให้ผู้อื่นใดทำการรักษาพยาบาลผู้ติดยาเสพติดให้โทษ

(ลงชื่อ) หยุต แสงอุทัย

(นายหยุต แสงอุทัย)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๕๐๗